

Juniperus horizontalis 'Golden Carpet'

jałowiec płozący 'Golden Carpet'

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Niski krzew iglasty o płozącym pokroju i umiarkowanym tempie wzrostu tworzący gęste, złociste kobierce. Odmiana uzyskana w Niemczech przez H. Kruse około 1990 roku jako mutacja odmiany 'Wiltonii'. Krzew rocznie przyrasta na długość o około 10 cm, po 10 latach uprawy osiąga zwykle nie więcej niż 0,15 m wysokości 1,5 m średnicy. Wałeczkowate pędy ścielą się po ziemi, są lekko pogięte, a ich końce oraz boczne rozgałęzienia unoszą się lekko ku górze. Młode gałązki są płaskie, ułożone horyzontalnie, starsze, krótkie gałązki są muszelkowato skręcone i wzniesione. Drobne, słabo odstające i ostro zakończone igiełki gęsto okalają pędy, mają żółtą barwę. Krzewy rosnące w pełnym słońcu są intensywnie złociste, w półcieniu są żółto-zielone. Pełzające po ziemi gałązki łatwo się ukorzeniają. Ozdobą roślin są także żółte, kuliste szyszkojagody obficie pokryte woskowym nalotem. Jesienią krzewy przybierają ciemniejsze zabarwienie. W sprzedaży dostępne są formy szczepione oferowane w postaci miniaturowych drzewek o malowniczo zwisających pędach. Odmiana o minimalnych wymaganiach uprawowych, w pełni mrozooodporna. Dobrze rośnie na glebach lekkich, o niskiej zawartości składników pokarmowych. Gleby ciężkie należy przed sadzeniem krzewów rozluźnić dodając do nich piasku. Roślina wymaga stanowiskach słonecznych. Stanowi doskonałą alternatywę trawników, zwłaszcza w miejscach suchych i nieurodzajnych. Krzew polecany do uprawy w ogrodach przydomowych i na skalnikach. Sadzony na nasypach umacnia je i zabezpiecza przed erozją, a zwarty kobierzec chroni glebę przed zachwaszczeniem. Zalecana gęstość sadzenia to 2 sztuki na metr kwadratowy. Wyjątkowo ciekawie prezentują się krzewy sadzone na skarpach lub wzniesieniach zabezpieczonych murkiem oporowym. Zwieszające się pędy bardzo ładnie zakrywają pionowe spadki terenu. Odmiana doskonale nadaje się do wyprowadzania atrakcyjnych form piennych. W tym celu wystarczy u podstawy krzewu wbić palik, przy którym będzie prowadzony najsilniejszy pęd.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie

odkrywca, hodowca (selekcjoner): H. Kruse Niemcy

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	płożący
docelowa wysokość	od 0,1 m do 0,2 m
barwa liści (igieł)	żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody żółte
nastonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeiętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe pojemniki, balkony, tarasy w grupach roślina okrywowa ogrody przydomowe
strefa	5a

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło, Szkółka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;